

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Az igazságos és demokratikus békéért, a népek biztonságáért és a nemzetközi együttműködésért

L. Brezsnyev beszéde a békeerők világkongresszusán — Kállai Gyula is felszólalt

A békeerők világkongresszusának péntek délutáni ülésén beszédet mondott Leonid Brezsnyev, az SZKP Központi Bizottságának főtárgya. A beszéd megtartására a kongresszus nemzetközi előkészítő bizottsága kérte fel az SZKP vezetőjét: Brezsnyev beszédét kivonatoltan közöljük.

A Kremli kongresszusi palotájában pénteken reggel plenáris üléssel folytatta munkáját a békeerők világkongresszusa. A délelőtti kétórás ülést teljes egészében a chilei nép támogatásának szentelték. A jelenlevő mintegy 3200 delegátus nagy ünneplésben részesítette Hortensia Allendet, a junta által meggyilkolt chilei elnök özvegyét, aki részletesen elmeszte a katonai államcsíny nyomán hazájában kialakult helyzetet, s javaslatokat terjesztett elő arról, hogyan járuljon hozzá a nemzetközi békemozgalom a chilei fasizmus elleni küzdelemhez.

A kongresszus péntek délelőtti plenáris ülésén a küldöttek elfogadták a békekongresszus összekötő bizottságának összetételére vonatkozó indítványt. A békeerők világkongresszusának összekötő bizottsága 55 tagú, helyet kaptak benne valamennyi földrész, a főbb nemzetközi társadalmi szervezetek és békemozgalmak képviselői, valamint a szocialista országok, így hazánk küldöttei is.

A kongresszus ezt követően áttért a Békeforum 1. számú bizottsága témájának, a békés egymás mellett élésnek és a nemzetközi biztonságának megvitatására.

Ebben a témakörben először John Hensen, a Ghanai Békétanács elnöke, majd Eleonora Romberg, a békéért és szabadságért küzdő nemzetközi nőliga elnöke szólalt fel.

Ezután Kállai Gyula, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Hazafiás Népfőrdöntés Országos Tanácsának elnöke emelkedett szólásra. Beszédét lapunk 2. oldalán ismertettük.

Pénteken este, a Brezsnyev-beszéd elhangzása után a kongresszus megegyés plenáris ülést tartott.

Leonid Brezsnyev a délutáni négy órakor kezdődött ülésre Romes Csandrának, a BVT főtárgyának és Mihail Zimjanyinnak, a Pravda főszerkesztőjének, a nemzetközi előkészítő bizottság alelnökének társaságában érkezett és a jelenlevők nagy tapsa közepette az elnökségben foglalt helyet. Részt vett az ülésen Nyikolaj Podgornij, Alekszej Koszigin, Andrej Gromiko, valamint az SZKP Politikai Bizottságának több neves tagja és póttagja is. A szovjet vezető személyiségek a kormánypholyban hallgatták végig

Leonid Brezsnyev mintegy két és fél óras beszédét, amelyet többször szakított meg nagy taps.

Összinté örömmre szolgál, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártja, és az egész szovjet nép nevében szívélyesen üdvözölhetem Önöket, földünk békeszerető erőinek képviselőit — kezdte beszédét L. Brezsnyev, s hangsúlyozta a kongresszus résztvevőinek rendkívül széles körét.

Kedves barátaink! — mondta Brezsnyev a továbbiakban — Kongresszusunk rendkívül nevezetes és felelősségteljes történelmi pillanatban ült össze.

Az utóbbi években komoly sikereket aratott a népeknek az újabb világháború kirobbanása ellen, a tartós békéért, és a nemzetközi biztonságért vívott hosszú és szívós harca.

Ha a legfontosabbról szólnunk, a rakétanukleáris világháború kirobbanásának veszélye — amely már a negyvenes évek második felétől függött az emberiség feje felett — jelentősen enyhült, az egyetemes béke megőrzésének kilátásai jobbák, megbízhatóbbak lettek, mint 10—12 évvel ezelőtt. Teljes meggyőződéssel állíthatjuk ezt.

Mind szélesebb körű elismerésre találnak a különböző társadalmi rendszerű államok békés egymás mellett élésének elvei. Ezek az elvek egyre konkrétább tartalommal telítődnek és fokozatosan

a nemzetközi élet általánosan elfogadott normájává válnak.

Jelentős változások mentek végbe az utóbbi években, egyebek között a szocialista államok és a nyugat-európai országok kapcsolataiban, így például Franciaországhoz fűződő kapcsolatokban, amely az elsők között lépett a különböző tár-

sadalmi rendszerű államokkal való konstruktív együttműködés útjára; a Német Szövetségi Köztársasághoz, Olaszországhoz és számos más országhoz fűződő kapcsolatokban. A nemzetközi kapcsolatok egész rendszerében, a jó irányú fordulat egyik legjelentősebb megnyilvánulásai voltak azok a szerződések, amelyeket a Szovjetunió, Lengyelország és az NDK kötött a Német Szövetségi Köztársasággal.

Ezek **a szerződések kétségtelesen javították a helyzetet Európában**

— azon a kontinensen, amelyen a két világháború kezdődött. Az Európában végbement pozitív változások koncentrált kifejezése lett az európai értekezlet. Már maga az értekezlet összehívása, amiért olyan hosszú ideig harcoltak a kontinens haladó erői, az a tény, hogy a tanácskozáson gyakorlatilag valamennyi európai állam; az Egyesült Államok és Kanada is részt vesz, a béke és az európai biztonság kérdéseinek és a békés együttműködés megteremtésének együttes megvitatása — önmagában sem csekély eredmény.

Ismeretes, hogy az utóbbi két év pozitív változásokat hozott a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok kapcsolataiba. Azok a megállapodások, amelyeket 1972. májusában Moszkvában, és ez év júniusában Washingtonban az Egyesült Államok elnökével való találkozásaink idején kötöttünk,

megnyitották az utat afelé, hogy a szovjet—amerikai kapcsolatokban a konfrontációról áttérjünk az enyhülésre,

a normalizálásra, és kölcsönösen előnyös együttműködésre.

Az utóbbi években sok minden megváltozott a nemzetközi biztonság szempontjából oly fontos térségekből

is, mint Délkelet-Ázsia és a Távol-Kelet. Az egész világ szempontjából nagy jelentőségű esemény volt a vietnami háború befejezése. Ez mindenképp a hős vietnami nép győzelme. Ugyanakkor a szocialista államok győzelme is, amelyek következetes, hatékony segítségével részesítették Vietnámot igazságos harcában. Ugyancsak az enyhülésről tanúskodnak a nemzetközi gazdasági, tudományos-műszaki és kulturális együttműködés mind átfogóbb méretei.

Mindent összegezve,

a nemzetközi biztonságért vívott harcban sikerek születtek, és a népek forrón üdvözlik ezt.

Mély meggyőződésünk, hogy a jelenlegi nemzetközi kapcsolatok fejlődésében a fő tendencia: a végbement fordulat a hidegháborúból a feszültség enyhülése, a katonai konfrontációból a biztonság megszilárdítása, a békés egymás mellett élés felé.

Mi tette lehetővé ezt a fordulatot? Számunkra nem kétséges, hogy ebben a vonatkozásban a legfontosabb — a nemzetközi erőviszonyokban bekövet-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Felavatták az ajkai timföldgyárat

A beruházás költsége 2,3 milliárd forint volt

Pénteken felavatták az új ajkai timföldgyárat. Alumíniumiparunk történetének e jelentős eseményére a fiatal dunántúli városba érkezett Fock Jenő, az MSZMP Politikai Bizottságának a tagja, a Minisztertanács elnöke. A miniszterelnököt Veszprém megye vezetői fogadták. Dr. Tóth Béla, az ajkai timföldgyár és alumíniumkohó igazgatója tájékoztatta Fock Jenőt a 240 ezer tonnára évi kapacitású új timföldgyár beruházásának történetéről, majd a Minisztertanács elnökének kérdésére elmondta, hogy a gépek, berendezések jelentős hányadát — egyegyedét — a Szovjetunióból szereztek be, többségét pedig a magyar ipar állította elő. Beszélte a KISZ-fiatalok odaadó munkájáról is, amellyel a beruházás sikeréhez hozzájárultak. Ezután Fock Jenő és kísérete megtekintette az új timföldgyárat, és elismerő szavakat írt be az ott dolgozó szocialista brigádok naplójába.

Az üzemlátogatást követően a gyár szerelőcsarnokában nagygyűlést tartottak. Dr. Székér Gyula nehézipari miniszter mondott beszédet. Azokról a tényezőkről is beszélt, amelyek lehetővé és szükségessé tették az ajkai timföldgyár felépítését. Elmondotta, hogy az 1962. novemberében megkötött magyar—szovjet timföld-alu-

miniumipari egyezmény feloldotta az ellentmondást, hazánk viszonylagos bauxit gazdasága és energiaszegénysége között. Ezzel felbecsülhetetlen távlatokat nyitott meg a magyar alumíniumipar előtt. Az egyezmény értelmében a kohósítást a Szovjetunió végzi, ezzel hazánkat mentesíti az erőművek és az alumíniumkohó építése alól. Így mi, a bauxit bányászat, a timföldgyártás, a félgyártmány és készáru gyártó üzemek építésére koncentrálnunk anyagi erőforrásainkat.

A miniszter a továbbiakban az új gyár műszaki és gazdasági jellemzőit ismertette. Elmondta, hogy az eltelt 10 év alatt világszinten is versenyképes timföldipart hoztunk létre. Ezt bizonyítják a most felavatott 240 000 tonna évi kapacitású timföldgyár adatai is. A beruházás költsége 2,3 milliárd volt, az 1 tonna timföld kapacitás létrehozása ugyanannyiba került, mint a gazdaságilag fejlett országokban.

Befejezésül dr. Székér Gyula elmondta, hogy 1985-ig megkészenedik hazánkban az egy főre eső alumínium-felhasználás, s ennek megvalósításához a szocialista integráció további kiteljesedésére van szükség. Az ünnepi beszédet követően felszólalt Fock Jenő, és kitüntetésekkel adta át.

Jövőre befejeződik a szegedi gázprogram

A fogyasztók közel öthataloda már földgázzal kap

Annak idején, amikor először hallottunk a gázprogramról, sok szegedit megijesztett, hogy feltűrik a város. Ekkora munkát nem lehet felfordulás nélkül elvégezni, s ki tudja, tán hosszú évekig is eltart, ez az állapot — gondolták.

A pesszimistáknak, úgy tűnik, nem lett igazuk. A földgázra áttérés — a feladat méreteit tekintve — eddig nem viselte meg túlságosan a várost. A munka nehezén pedig már túl van a DÉGÁZ és a lakosság nagy része is.

A Belvárosban, Alsóvárosban és Újszeged egyes részein már földgáz áramlik a vezetékekben. Az év hátralévő részében a Lenin körút és a Nagykörút közötti terület földgázzal való ellátása után a Kossuth Lajos sugárút és a József Attila sugárút közötti részen dolgoznak a DÉGÁZ munkásai. A következő év feladata lesz a József Attila sugárút és a Felső-Tiszapart határolta utcák, valamint a Kossuth Lajos sugárút és Rókus teljes rekonstrukciója.

Hogy milyen az arány a városi gázt és a földgázt fogyasztók között, azt az első féléves eredmények bizonyítják. Január 1-én még 4633 lakásban városi gázzal főztek, júliusban már csak 3848-ban. A város 20 ezer 894 gázfogyasztója közül tehát 17 ezer 46 már túl volt a szereléssel járó nehézségeken.

A DÉGÁZ az utóbbi hónapokban gyorsított ütemben hajtja végre a programot. A megvalósulás azonban nemcsak ettől a vállalattól függ. Az IKV-nak is bőven jut feladat ebből a nagy vállalkozásból, méghozzá úgy tűnik, erejét meghaladó mértékben. Egyes régi épületek elavult belső vezetékeinek felújítása rájuk vár, enélkül a DÉGÁZ nem tudja bevezetni a földgázt ezekbe a lakásokba. A szükséges szereléseknek eddig csak egyharmadát végezte el a vállalat.

Az eredményesebb közös munka érdekében az IKV tevékenységét szinkronba kell hozni a DÉGÁZ-éval. Ennek érdekében szocialista szer-

ződést kötnek a gázprogramban részt vevő vállalatok. A megvalósulás már hetek óta húzódik — ki tudja miért? — pedig nem csekély a vállalat, amely minden bizonyon papírra kerül: 1974. október 11-re, Szeged felszabadulásának 30. évfordulójára megszűnik Szegeden a városi gáz gyártása, minden háztartásba földgázt szállítanak a vezetékek.

A DÉGÁZ a rekonstrukció mellett évi 2 ezer olyan lakásba szeretné bevezetni a földgázt, ahol eddig villanytűzhelyen főztek és olaj- vagy széntüzelésű kályhák mellett melegedtek. Már az idén befejeződik a Bérkert sor és az Avar utca egy részében az új vezetékek építése. A vállalat további célja, hogy ezután minél több intézményt is bekapcsoljon a földgáz-ellátásba.

Munkájuk nyomán remélhetőleg hamarosan érezhető lesz Szegeden a levegőszennyeződés tüneteinek enyhülése.